

me søen komme til at indgå? Det kan da godt tage 1 år eller 2 eller måske 2½ eller 3 at undersøge det, jeg har foreslået. Vil det komme til at indgå, eller skal de 5 år bare bruges til, at ministeren sidder og foretager sig ingenting?

Det er det, der står tilbage som spørgsmål, fordi vi ikke får nogen forklaring på, hvorfor det skal tage 5 år.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, hr. Keld Albrechtsen får en forklaring. Hr. Keld Albrechtsen vil bare ikke så gerne acceptere den, for han vil hellere have en anden en – kort fortalt. Det sker jo af og til, og det synes jeg er i orden; sådan skal det være.

Jeg synes ikke, at der overhovedet er noget forgjort i, at vi tager den diskussion, og det, jeg har sagt i det seneste indlæg, jeg havde, er: Lad os nu få en diskussion af, hvilke ting der skal indgå i den køreplan.

Der vil jo alligevel være flere, der stiller spørgsmål til forskellige modeller og kommende modeller, og så må vi se: Hvad er økonomien i det, og hvad er op og ned?

Kl. 18.20

Efter at jeg har været inde i den her debat og har fået lov til at følge forslagene og læse hørings svarene og også har besøgt stedet, så vil jeg bare sige, at jeg er sikker på, at vi får brug for de 5 år, når vi skal ind og vurdere de her forslag og måske også nye forslag, måske også: Hvordan finder vi økonomien, og hvordan – og det er i hvert fald vigtigt for os – kan vi også tilfredsstille de mennesker i lokalbefolkningen, som skal være en del af det, og som skal have medejerskab til det? Hvordan kan vi ordne det? Så vil jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at så får vi brug for de 5 år. Og i det historiske perspektiv vil det heller ingen betydning få. Det vil det derimod, at vi finder en god løsning. Jeg vil gerne give håndslag på, at vi får en god debat i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigel-

se, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 30: Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer. Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 3/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Når det er nødvendigt at ændre råstofloven, er det først og fremmest, fordi de såkaldte anmeldte rettigheder til indvinding af kalk, ler, kridt, tørv m.m. udløber den 1. juli næste år. Det vil uden en ændring af loven betyde, at de mange endnu ikke udnyttede anmeldte rettigheder vil bortfalde. Det er en konsekvens af den ændring af råstofloven, som Folketinget gennemførte i 1977, hvor der blev indført en tidsbegrænsning på 25 år for de anmeldte rettigheder for ler, kalk, kridt, tørv m.m.

Med dette forslag til ændring af råstofloven vil rettighedsindehaverne få yderligere 25 års frist. Det har nemlig vist sig, at der findes omkring 300 anmeldte rettigheder, der endnu ikke er gjort brug af, og som der endnu ikke er søgt indvindingstilladelse til. Der er tale om rettigheder, der er erhvervet før indførelse af råstofloven i 1972.

Man må forvente, at rettighedsindehaverne, hvis ikke fristen forlænges, vil være tvunget til at søge indvindingstilladelse på samtlige arealer for at sikre sig mulighed for at få erstatning efter grundlovens § 73, hvis de skulle få afslag på indvinding.

Med den foreslåede ændring vil rettighedsindehaverne ikke være tilskyndet til at søge tilladelse til indvinding, før der er behov for det. Dermed vil vi undgå en masse unødvendige retssager, og amterne vil slippe for en masse unødigt arbejde med at behandle sager om indvindingstilladelser, der ikke er aktuelle, og som måske aldrig bliver det. Så dette forslag er også i fin forlængelse af regeringens ønsker om regelforenkling.